

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 23 Noemvrie st. v.

Primului dintre oficioșii din Cluj de bună seamă că i-a venit pofta să facă spirit. Și ca spiritul să fie cu haz, pune întrebarea: *ki a bolond?* (cine e nebunul).

Este în adevăr comică întrebarea și tot așa de comică și alternativa, că dintre foile române și maghiare, sau cele dintâiu sau cele din urmă, trebuie să fie nebune.

Dacă oficiosul cel dintâiu din Cluj va fi atât de norocos, ca cu spiritul său să fie în stare a amăgi pe cineva dintre compatrioții maghiari, treaba lui. Între Români, poate fi încredințat, că toți câți vor avea ocaziune să afle ceva despre spiritul lui, vor fi siliți să-l onoreze în cazul cel mai bun cu un suris de compătimire. Pentru-că ori-și-care trebuie să-și dăcă: în rele doage trebuie să se afle bietul oficios, dacă nu i-a mai rămas altceva pentru de a-și valora vederile, decât nisce glume cu totul necălite.

Nu dispunem și să ne ferească cerul să dispunem vre-odată de soiul acesta de „sare atică“, căci am fi topiți.

Premițând aceste, ar trebui să venim la meritul cestiunii, care ne pune condeiul de astădată în mână.

Mai avem însă un cuvântel cu oficiosul prim din Cluj, înainte de a intra în merit, nu atât pentru oficiosul cât pentru cetitorii noștri, ca să fie deslușiți și să înțeleagă și ei cu ce soi de contrari avem de a face.

A fost și adevărat același oficios de când s'a început discuțiunea despre naționalitățile din Ungaria și despre raporturile naționale din Transilvania, că n'are să mai stee de vorbă cu noi.

Această isbucenire însă, într'un moment de sumeție, a fost de o durată foarte scurtă. Pare că n'a fost într'un ceas bun hotărârea oficiosului fruntaș: de a nu mai sta de vorbă cu noi. Chiar de atunci încocoace, mai nu este număr, în care să nu se ocupe cu cestiunea, căreia noi îi dădusem pace încă înainte de a se fi jurat colega cavalier din Cluj.

Este sau nu este onorifică pentru noi această atențiune, tăgăduită și totuși împlinită, nu vrem de loc să discutăm. Constatăm simplu fapta, așa pre cum s'a întâmplat.

Cetitorii noștri, cu deosebire cei ce cetesc pe oficiosul din Cluj, de sigur vor fi atât de indulgenți, să ne excuse, dacă preste voia noastră, și mai ales pentru cei ce nu cetesc pe oficiosul din Cluj, am trebuit să-i întrefinem și cu destăinuirea aceasta.

Este fără de deosebită importanță destăinuirea, o recunoaștem. Fără de dînsa însă o parte mare dintre cetitorii noștri, n'ar fi fost în stare a se orienta asupra importanței ce merită a se atribui expectațiilor celui dintâiu dintre oficioșii din Cluj.

Am pută acum, după-ce am premis cele premise, să întrebăm și noi la rândul nostru: cine e nebunul? Noi însă nu o

facem. Noi nu vrem să perdem timpul cu jocuri de cuvinte, cari, supuse unui criteriu riguros, nu dovedesc alta, decât sau ignoranță sau rea voință.

Ignoranță, dacă, în opozițiune cu idea cardinală, pe care s'a întemeiat statul unguresc, vine chiar și oficiosul fruntaș din Cluj să susțină, că statul ungar nu poate recunoaște naționalități și nu poate sta cu ele de vorbă, pe când este știut, că regatul Ungariei dela început a fost o formațiune complicată cu drepturi și privilegii naționale, cu universități naționale, dintre care unele s'au păstrat până în zilele noastre.

Înțeleptul oficios se pare însă, și într'aceasta se vede reaua lui voință, că voiesce a o face pe lume să creadă, că Ungaria aproape de o mie de ani a fost tot așa cum spre nenorocirea tuturor popoarelor Ungariei, a făcut-o *Kossuth* în anul 1849. Ear' încât pentru popoarele transilvane se presentă înaintea cetitorilor cu naivitatea, că ar spune ceva nou, că până la 1848 în Transilvania n'au existat decât trei națiuni politice: cea maghiară, cea săcuiască și cea săsească.

Cu toate că noi de națiunea politică maghiară în Transilvania înainte de 1848 n'avem cunoștință, ci de ceea a nobililor, admitem, că acești din urmă mai târziu s'au identificat cu naționalitatea maghiară. Scim de altă parte și aceea, că în legile asupritoare ale țerii, pe când de *universitas Valachorum* acum nu mai era vorbă, se făcea foarte des amintire și de „*oláh natio*“.

Această „*oláh natio*“, care nu credem, că compatrioții dela oficiosul din Cluj se vor îndoi, că despre cine e vorba, a fost și este talpa țerii Transilvaniei. Aceasta prin nisce împregiurări cu totul nefavoritoare fiind asuprită de minoritatea celor trei națiuni, s'a străduit în mai multe rânduri, s'a străduit și la 1848, să-și ocupe ear' locul între celelalte națiuni politice ale țerii.

Ceea-ce n'a succes însă nici la 1848, a succes la 1863, despre ce nu credem, că se poate îndoi nimenea, care dispune de oare-care memorie chiar și mai scurtă.

Celor dela oficiosul prim din Cluj nu le va plăcē că amintim de cele ce s'au întâmplat la 1863. Scim că nu le va plăcē și fiindcă o scim, neplăcerea lor nu ne stîrnesce tocmai mirare. Nu, pentru-că de altă parte este lucru foarte vechiu și de mult cunoscut, că tendența lor merge într'acolo, ca să ignoreze pe toți compatrioții câți nu sînt de naționalitate maghiară.

Aceia însă, cărora le-a plăcut dieta cea ruginită dela 1865, ținută în Cluj, ar comite o crasă inconsecuență, dacă s'ar înfiora de ceea dela 1863 din Sibiu.

Dieta din 1865 ținută în Cluj a justificat pe deplin pe cea ținută în anii premergători la Sibiu. Aibă bună-tate d-nii a medita puțin asupra lucrului și a se convinge că așa este, ear' dacă n'ar fi în

stare a se convinge, nu vom lipsi a le veni într'ajutor spre a-i convinge, nu numai despre aceasta, dar' și despre împregiurarea cu dreptul public transilvan și cu dezvoltarea lui până la 1865.

Înainte de a încheia, încă două cuvinte.

O impresiune și mai comică face asupra noastră frasa: că și Maghiarii trebuiau să facă cu naționalitățile cum a făcut Prusia cu Polonia. În privința aceasta nu numai d-lor din Cluj, dar' Maghiarilor preste tot, li s'a spus de atâtea ori, că în cazul cel mai bun provoacă numai surisul celor ce cetesc astfel de expectațiuni.

Nu ne plac repetițiunile și de aceea nici nu ne demitem de nou earăși la explicațiuni mai ample asupra acestei teme. Ținem că va fi de ajuns dacă de astădată ne vom mărgini prelîngă proverbul maghiar: *Sokat vinne a szarka, de nem birja a farka*.

Dacă cumva compatrioții dela oficiosul din Cluj ar voi, ca răspunsul afirmativ la întrebarea ce singuri și-au pus-o, să nu se reflecteze asupra-le, stăruiească, ca învățatura ce li-a dat *Deák*, îndată la începutul erei constituționale dualistice să se reghiseze. Deschidă-li-se tuturor cetățenilor perspectiva de a se putē afla bine în patriă, ca toți să se simtă fericiți, și atunci fie siguri, că nici chiar cei dela oficiosul prim din Cluj, nu vor veni în pericolul de a-și răspunde: *meg vagyunk bolondulva* (am nebunit).

Revistă politică.

Sibiu, 23 Noemvrie st. v.

Scirile despre armistițiul dintre Bulgari și Sârbi nu sînt de loc favoritoare. Cu toate că condițiunile armistițiului sînt deja cunoscute, de legarea unui armistițiu până acum nici vorbă nu este. Din contră tot mai mult ni se pare, că Sârbiei nici prin minte nu-i trece să depună armele pentru totdeauna, ci ar dori să continue războiul, ceea-ce se adevărește și prin aceea, că consiliul sârbesc de războiu să fi hotărît deja continuarea războiului.

Trimisul austro-ungar în Sârbia, contele Khevenhüller a sosit la 3 a. l. c. în Viena. Trecînd prin Budapesta a convenit cu contele Andrassy și a conferit ea acesta despre situația din Sârbia. Foile din capitala Ungariei ne spun, că contele Khevenhüller se se fi declarat, că spre înlăturarea ostilităților între Sârbia și Bulgaria e neapărat de lipsă o intervenție energetică a puterilor imperiale, căci la din contră situația amenințătoare din Sârbia are să se prefacă într'o crasă pronunțată și plină de consecuențe neprevăzute.

Presa germană desavuează cu desăvîșire atitudinea Austro-Ungariei față cu conflictul sârbo-bulgar. „Post“ aduce un articol întreg în contra Austro-Ungariei pentru spriginul dat Sârbiei, ear' „Vossische Zeitung“ se exprimă în contra Austro-Ungariei într'un mod, ce nu se poate reproduce.

Despre cuprinsul proclamațiunii Sultanului către Rumeliotii orientali se comunică următoarele:

În aceea Sultanul constatăză chipul opus dispozițiilor de tractat, prin care poporul rumeliot voesc să efectueze uniunea. În urma acesteia guvernul imperial s'a învoit cu puterile signatave ale tractatului de Berlin, ca să examineze cestiunea prin o conferență, spre a se afla un mijloc de soluțiune, spre a încungiura o primedie mai mare, spre a studia adevăratele trebuințe ale populațiunii și spre a asigura ordinea și liniștea aceleia. În conțelegere cu puterile, provința va fi administrată de un comisar imperial pe basa statutului organic în înțelesul tractatului de Berlin până la numirea noului guvernor general. Sub aceste condițiuni Sultanul dă tuturor acelorora, care au participat la revoluțiune, amnestie și ca suveran asigurază populațiunea despre aceea, că el are firma voință de a-i garanta și întări ordinea și prosperitatea în conformitate cu trebuințele legale și condus de acele reforme, care sînt în stare a-i garanta aceste și pentru viitor.

De altă parte se depeșează din Adrianopol, că la granița Rumeliei-orientale sînt postate 15,000 trupe turcesci; în Adrianopol se află 10,000, în Mustafa-Pașa 12,000 și alte 10,000 au plecat deja dela Constantinopol spre Adrianopol.

În fața acestei situațiuni, e de o valoare foarte problematică depeșa, pe care o primesc din Petersburg „Journal des Débats“, și în urma căreia cercurile guvernamentale de acolo ar fi convinse, că liniștea din Peninsula-Balcanică se va restabili în curînd și că prin armistițiu se va face și pace între Sârbi și Bulgari prelîngă toate incidentele neprevăzute, ce s'au ivit. Înțelegerea între cele trei puteri imperiale ar fi mai complectă ca ori-și când altădată; atitudinea Austro-Ungariei ar fi privită în Rusia de corectă, și dacă ar fi fost chiar de lipsă, ca Austria să ocupe Sârbia, aceasta s'ar fi întemplat în conțelegere cu Germania și Rusia. Singur numai intrigele Angliei din conferență puteau în alte timpuri să periclitizeze pacea europeană; acum însă nu poate să existe nici o frică în privința aceasta, deoarece-ce Rusia, Germania și Austro-Ungaria voesc pacea, abstracție făcînd dela aceea, că după alegeri Anglia poate să-și schimbe atitudinea.

Situația din Spania este foarte obscură și lasă să provoace vii îngrijiri. Republicanii înaintați și Carlistii încep a se mișca. Republicanii moderatii se țin ca și stînga dinastică într'o rezervă oarecare. Șefii lor refuză să-și spună părerea asupra viitorului, care pare foarte nesigur. Cabinetul liberal va ave spriginul regalistilor Alfonsisti, cari simt mișcându-se înăbușit Carlistii în provincii și își dau seama, că progresul ideilor democratice le impune datoria de a merge înainte și de a-l susține cu ori-ce preț pe dl Sagasta. S'au început incriminări contra presei liberale și republicane. S'au făcut mai multe arestări la Madrid, Barcelona și Saragosa. Carlistii, cu toate protestările ipocrite ale foilor clericale, inspiră temeri serioase.

Liniștea domnesce în provinciile din Nordul Spaniei. Cu toate acestea, ca măsuri de precauțiune, s'a proclamat ieri în provința starea de asediu. Generalul Loma a adresat cu această ocaziune o proclamație populațiilor basce, prin care declară că va menține cu energie ordinea contra ori-cărur turburători, și că va aplica cu cea din urmă rigoare legea marțială.

Învoiala asupra Carolinelor conține șese articoli. În cel dintâiu Germania recunoaște suveranitatea Spaniei asupra Carolinelor și asupra Palaosului; al doilea

statoresce granița grupei de insule; al treilea conține cu privire la libertatea de navigație și de comerț, ce are să i-se dea Germaniei, tot acele condiții, care se află și în tratatul dela 1885 despre insulele Suluiene; al patrulea acordează Germaniei o stațiune de năi și un magazin de cărbuni, și recunoaște existența reuniunilor comerciale germane în insulele Caroline, al șeselea hotărește ca ratificațiunea să urmeze în restimp de opt zile. Toate greutățile, ce se vor ivi cu privilegiul executării învoelei, se vor regla prin un consiliu de arbitri.

Presa și războiul sârbobulgar.

„Neue freie Presse“ scrie:

Despre situațiunea Sârbiei în cazul reînnoșării ostilităților în contra Bulgariei, primim din cercurile diplomatice următoarea comunicare: „Scirile ce au sosit din Belgrad nu ofer un punct stabil de încredere pentru așteptarea adevăratelor intențiuni ale guvernului sârbesc, deoarece e foarte posibil că prin publicarea rapoartelor de natură războinică se urmăresc numai tendința de a desvolta mai favoritor poziția Sârbiei în negocierile cu principele Alexandru. Dacă însă în Belgrad ar avea întruadevăr intențiunea de a reînnoși lupta, ar trebui să nu se amăgească asupra consecunțelor unui astfel de început. Puterile au răspuns prin intervențiunea lor unei dorințe a guvernului sârbesc și adecă în presupunerea, că în Belgrad vor lucra în mod loial pentru restabilirea grabnică a păcii. Dacă acum pauza de liniște astfel câștigată, s'ar folosi chiar din partea sârbească numai pentru pregătirea spre continuarea războiului, în acest cas noua campanie nu numai că ar fi fără prospecte pentru dobândirea unui avantaj pozitiv, ci ar fi chiar neîndoișor, că nimeni n'ar lua în cazul unui nou nesucces al armelor sârbesci rolul de a o apăra pe Sârbia în contra neprecalculatelor urmări ale unei astfel de eventualități. Nici în cestiunea uniunii bulgare se nu se iee între împregiurările de ași în Belgrad o poziție prea energică, deoarece ce dacă cestiunea uniunii ar afla o soluțiune de mijlocire, atunci la pertractările de pace un astfel de succes moral ar provoca o fînută mai moderată a principelui Alexandru“.

„Nemzet“ scrie:

„Abia s'a uscat negreala de pe scirea că mediațiunea puterilor și mai ales delegatul acelora, pășirea energică a contelui Khevenhüller a avut succesul dorit, ca principele Alexandru să renunțe dela înaintarea războinică biruitoare: conform scirilor telegrafice sârbesci, în unele cercuri sârbesci din nou fâlfaie steagul de război sdrântur și cărăși anunță războiul. Sigur e că predicarea acestei dispoziții de război nu e în avantajul cestiunii pe jumătate pierdute a Sârbiei. Sârbia s'ar fi putut cuminti din paguba proprie. Astăzi poate să la ce rezultat duce o campanie nesocotită începută fără a întreba pe cineva și dacă acum va începe din nou cu oastea sa sdruncinată cu soldații sei ce și-au pierdut încrederea, cu ostile sale decuite, pentru restabilirea onoarei militare: să și atribute șieși dacă nu vor mai rămâne nici fire din acele steaguri. . . . Cine poate săi dacă în cazul unei a doua bătăi va mai lua jumătate Europa cauză Sârbiei și dacă mai poate cutezătorul regat să

mai conteze și atunci la aceea părtinire eficace, de care s'a împărțit acum din partea puterilor și îndeosebi din partea monarhiei noastre“.

„Telegraphul“ din București:

Nu mai încapă îndoială: dacă situațiunea din Balcani s'a simplificat, apoi s'a simplificat în folosul Bulgarilor.

Înainte de izbucnirea conflictului sârbobulgar, toată lumea era contra lor, afară de Anglia. Rusia, înfuriată umilia pe Alexandru; Austria și Germania cereau revenirea la *statu-quo*. Franța și Italia, ceva mai moderate, doriau același lucru; Poarta era gata să culegă fructele fără multă osteneală.

Acum totul s'a schimbat. Principele Alexandru s'a retras din Rumelia, împedându-și astfel situațiunea: prin aceasta însă unirea Bulgariei n'a fost stricată. Conflictul a făcut chiar ca ea să capete sigiliul sângelui, căci batalioanele rumeliote au luptat alături cu cele bulgare. Pe de altă parte, reprezentanții autorizați ai poporului rumeliot au declarat, că se vor opune cu arma în mână la ori-ce încercare de a deslipi Rumelia de Bulgaria.

În Europa dispozițiunile s'au schimbat; toată lumea simpatizează cu bravii Bulgari; mai mult ca ori când, Anglia poate spune acum, că e nedrept ca un popor de energia și vitalitatea Bulgarilor, să nu trăească neatârnat.

Jocul s'a schimbat deci cu totul în avantajul Bulgarilor, și nu e hazardată ipotesa, că unirea bulgară va rămâne un fapt împlinit.

Din comitatul Caraș-Severin.

Reproducem după „Luminătorul“ câteva pasaje din discursul adunării comitatului Caraș-Severin, în care s'a hotărât despre iubirea ministrului-president Tisza:

„...Famosul contele Bissingen cu laude și preamăriri pentru Tisza vorbește pentru felicitare, afirmând într'altel, că toată țeara adorează pre Tisza, ear' lumea mare ni-l invidiază pentru înalta sa înțelepciune și diplomație. (Abia cred că și Milan va dice: da. Raportorul.)

„Membrul Tit Hațeg, adv. declară înainte că nu poate sprigini propunerea de felicitare; această nepărtinire din partea sa n'are trebuință a o motiva mai pre larg; ci simplamente va îndigita la starea derută, la care sub regimul lui Tisza a ajuns țeara în cele administrative, justițiale, economice și financiare, și că nici nu este nici un prospect de îndreptare spre bine în viitor. Deci este contra felicitării.

„Dr. Nánásy, reflectând contelui Bissingen, arată că faptele concrete combat până la evidența laudele și preamăriri. Tocmai sub Tisza țeara este tirită la marginea abisului, a disoluțiunii și a peririi, precum a constatat și ministrul Tréfort în epistola sa adresată alegătorilor sei din Pojon. Între astfel de împregiurări dară cum putem iubila și a ne bucura?

„Protoinginerul comitatului declară fără nici o motivare, că el spriginesc propunerea.

„Membrul Coriolan Bredicean, adv. într'un discurs mai voluminos și pronunțat în limba română într'un ton ridicat și cunoscu, isbind cu toată sinceritatea în fața falangei pretorianilor și a stăpânilor lor, făfăriile și fărădelegile comise contra comitatului și a poporului românesc, combate acea propunere absolut nemotivată și o respinge, cu tot dreptul, în numele poporului român, a locuitorimei comitatului Caraș-Severin.

„Poporul, disce între altele învâpăiatul tribun al poporului, este cu capul pe petri și spini, este plin de griji și necazuri în aceste timpuri apăsătoare, și d-voastră vreți să faceți lumea să creadă că se află pe pat de flori. Zadarnică osteneală, pentru-că nime nu v' crede. Cum se iubilăm cărmuirea de deșe ani a unui guvern, care este urătorul tuturor relor ce bântuie ași țeara, și care ne-a adus la sapă de lemn? Sistemul sa cea rea a stricat toate moravurile bune și a sădit între cetățenii uneia și aceleiași țeri o netoleranță, o ură încât astăzi vechi amici din tinerețe, nu se mai v'ed bucuroși, nu se sufăr, sânt dușmăniți. Cum se ne îmbucurăm de un ministru sub care, deosebit față cu poporul român și din acest comitat, corupțiunile, asupririle, nedreptățile, răpirile de drept au bătut rădăcini afunde în toate direcțiunile; sub care sistematicele violențe și falsificări ale opiniunii publice, au luat dimensiuni înspăimântătoare?

„Cine se iubileze, și cine se îmbulzesc și împing la iubilare? Cine altul, decât cei-ce au apucat cu mâni și cu gura de fițele țerii, de ale comitatului și sug după puteri. Aceia sciu de ce iubilează.

„Contele Bissingen a făcut rău serviciu ministrului cu laudele sale bisantine, pentru-că congregațiunea de astăzi nu este expresiunea fidelă a comitatului. Congregațiunile de astăzi prin cunoscutele mijloace sânt compuse numai pentru astfel de ovațiuni și manifestațiuni, cari însă nici pe departe nu exprimă voința și simțirea locuitorilor acestui comitat. Pentru a dobândi adevărata manifestațiune a comitatului, ar fi trebuit să convocăm meetinguri sau adunări de popor. Acolo apoi ași fi aușit alte lucruri. Însă meetinguri spre acest scop de abia v' succedea, mai cu seamă pentru-că poporul supt și stors din toate părțile, nu mai are nici bou, nici cal, ba chiar nici șabă cu ce ar fi putut veni la adunare.

„Cum putem noi dar' iubila?

„Cu câtă iubire și sinceritate ar iubila și poporul românesc din acest comitat, românimea toată, dacă actualul guvern și capul seu, ar fi fost și ar fi tata adevărat și iubitor și pentru noi Români. Însă faptele și intențiunile sale arătate până acum față de tot ce este românesc, conștrâng poporațiunea română a acestui comitat, a protesta cu toată rezoluțiunea și solemnitatea contra tendinței de a gratula în numele acestui comitat la iubileul ministerial! . . .“

„Impresiunea și a acestui discurs al dlui Bredicean primit cu dese aprobări din partea Românilor naționali, a fost vederată mai ales asupra celor de aproape interesați și atinși. Era interesant a studia schimonosirea fețelor, neodihna pe scaun, tulburarea ochilor Chanului și a vice-chanului, ce au produs săgețile ascuțite ale Românilor curat, însă indignat și exacerbat. Români nostri cei cumiști, cei cu doi bani în trei pungi, îi cunoașteți, stă cu capul plecat fără a mișca o clipită cum stă bietul catâr isolat când dau preste el în câmpul liber tempeștiile și viscolii. Însă mângăie-se, dacă mai au conștiință românească, că vor veni timpuri când vor fi și mai isoiați; când vor apuca și ei calea tuturor vechiturilor și uneltelor folosite, în camera uitării și ignorării, unde și ferul ruginesce și se mistuesc ce încetul, din secundă în secundă, chiar și dacă a fost cândva cu aur și argint umplut și împodobit.

„Însă tabloul acestor lilieci îl vom presenta deosebit după merit cu altă ocaziune, pentru-că

e o rușine, o blasfemie, o criminalitate, care nu se poate deajuns timbra și marca, că pre când poporul geme și e aproape de desperare în urma împilărilor, a despoiarilor și nedreptăților celor mai revoltătoare, să se mai afle Români crescuți, luminați, hrăniți și îngrășați cu sudoare și avere românească, cari nu-și întrebuințează puterile, influența și făcătățile spre apărarea poporului și ajutorarea ușurării suferințelor sale.

„Dr. Nánásy, în cestiune personală, reflectează marelui adorator aspirant Litcsek, că el totdeauna a fost și este bun Maghiar, nici Tisza nu este mai bun. Însă guvernul presentului nu se poate asemena cu cărnele din trecut. Tocmai sub acest guvern s'a convins, că foarte mulți, cari poartă în gură apărarea ideii de stat periclitată, sub această mantauă comit tocmai cele mai multe lucruri chiar contra ideii de stat. S'a convins dar', că dracul nu-i așa negru pe cum îl sugrăvesc patroșii cei patentați. (Bredicean: „Dar' totuși e drac!“ Chanul mameleucilor suride.) Însă acum e manipulațiunea schimbată în toate privințele, și aceea nu o poate de loc sprigini.

„Bredicean: „Se vede cum sântem de fericiți sub guvernul actual, și cei din acest comitat, că ni s'a pus în cărcă un vice-comite, care nici nu cetesce nimica, nici nu scie limba română, limba poporațiunii acestui comitat, pentru-că numai a ghicit, însă n'a priceput cele ce am dis. Mi-e de tot indiferent dacă propunătorii sânt mai bogăți, ca mine sau ba; n'am amintit nimic în această privință. Eu am ce am prin mine și ceea-ce mi-a dat tatăl meu, existența mea, am păstrat-o. Mai sânt ei oameni bogăți în țeară, familiile Károly, Eszterházy și alții, însă ei negreșit nu s'au îmbogățit sub acest guvern. Ci pot constata, că chiar sub cărma de acum, miile de oameni și familii au sărăcit de tot, și au ajuns la sapă de lemn, pe ulițe, ceea-ce fără îndoială trebuie să ne doară tare și să ne pună pe gânduri serioase. Acestea m'am simțit dator să le revoc în memoria dlui vice-comite, cu adaus că ar fi cu mult mai consult și mai folositor, dacă în loc de provocări și așfări, s'ar lucra la derfmarea mult dorită a zidului uries, ce ne desparte pe cetățenii patriei comune“.

„Tabajdy, însă află de bine a declara din contră, că această manifestațiune are să fie tocmai cu colorit politic, adecă un fel de vot de încredere pentru ministrul-președinte, pentru politica și sistemul sa.

„Ne mai fiind nime insinuat la cuvânt și cerându-se votarea nominală, președ. dispune dar' cetirea consignațiunii membrilor aleși și virili.

„Bietul notar nu avea ce ride. Minute întregi cetia în fuga mare din cei aproape șese sute conscriși până când se furiașă câte un „igen“ sficios și câte un „nem“ mai sunător. „Igenistii“ erau mai cu seamă virilistii de toate limbile, deosebit conglomeratura jidano-germană-română. Cununa deamă, se pricepe, i-au pus-o leghioana de funcționari.

„Ca să nu aparem parțiali sau invidioși facem bucuroși serviciul amintind, că dintre cei de origine română au votat cu îndatinalul „igen“ Atanasievics Sándor, fisc; Antoneszku István, dep. diet.; Bésán Mihály, not. publ.; Popeszku Elek, preot gr.-or.; Popovics Iános și Isaia; apoi bieții funcționari minorum gentium“.

Foița „Tribunei“.

Hermina.

(Urmare din n-rul 266.)

Di de Sent-Mesme, cedând stăruințelor surorii de caritate, se duse în sfârșit să se odihnească puțin, ear' călugărița, după-ce mai așfita focul și aprinse candela, se puse să și facă rugăciunea, rămânând cu ochii așfintiți pe tinera fată.

Buzele aceste se mișcau, și cuvinte deșirate scăpau preste ele, cuvinte dintre care călugărița putu prinde următoarele:

„. . . În glasul unui vânt

Un ânger mult iubit

Ah! astfel mi-a șoptit

O fugi de pe pământ. . .“

Apoi deșteptându-se ca dintr'un somn și privind împregiurul ei, — „nu, disce, nu un ânger mi-a dis-o aceasta, ci desperarea!

„Soră, unde e tatăl meu?“

„S'a dus să se odihnească, iubita mea copilă“.

„Care va să dice, sântem noi singure?“

„Da, fata mea“.

„Ah! foarte bine, apropie-te, am să-ți spun . . .“ și slăbiciunea ear' o cuprinse, ea-și închise ochii din nou.

„O să mi-o spui asta, după-ce te vei fi însă-nătoșat, scumpa mea mititică“.

„Nu, nu, ascultă-mă, sora mea, il iubiam atât de mult, il iubesc încă . . . ear' el, el nu mai poate să mă iubească, căci e servitor al Domnului“.

„El se roagă pentru tine, sêrmana mea copilă“.

„El se roagă! Oh! nu mă îndoiesc despre aceasta, el nu m'a uitat, e preste puțință. . . scie el că sânt pe moarte?“

„Dar' nu ai să mori, copilă uricioasă ce ești, din contră îți merge mai bine; și sânt sigură că mâne are să fie doctorul mai mulțumit“. Un suris obosit lumina fața bolnavei.

„Nu lua numele lui Dumneșeu în deșert, sora-mea; am în clipa aceasta ceva mai multe puteri și sânt fericită de asta, căci am să-ți spun multe lucruri, dar' sciu, că sânt rău bolnavă; o sciu aceasta mai ales de când tatăl meu mi-a spus, că i-a scris d-nei Leybster, mamei lui! Pentru-ca tatăl meu să o poată face aceasta, mă înțelegi, trebuie să fie desperată starea, în care mă află“.

„Copila mea, te agitezi prea mult, dă-ți silința de a dormi; mă duc să-ți dau să mai bei, apoi voi dice rugăciunea pentru tine“.

„Dă-mi mătânile d-tale scumpa mea soră“, — disce ea, jucându-se printre degetele ei stabile cu rusticile boabe de lemn negru. „Aveam aproape tocmai ca acestea la Carmelite și în toate zilele le rugam pentru Scarlat . . . Am păstrat crucea din ele, se află aici pe o measă undeva . . . După-ce voi fi murit, vei pune-o pe mine — crucea aceasta, apoi . . . o vei da lui; vei scii unde să-l găsești, sora mea, il vei vedea, eară eu nu-l voi vedea decât în cer . . .“

Ah! urmă ea, împingând mâna pe care maica i-o pusese pe gură, ca să o silească a tăce, ah! încă un cuvânt și mă supun. Aș vră să-mi împlinesc mâne datorile față cu Dumneșeu, căci timpul meu e măsurat, — însă . . . să-l deparțezi pe tata . . .“ Și stăpânită de oboseală, ea își lăsă capul să recașă, în vreme-ce sora, cuprinsă de emoțiune, îngenunchiând înaintea patului, nu îndrăsnia să roage pe stăpânul a toate ca să păstreze vieța acestui ânger, atât de mult i-se părea a fi resimțit durerea acestei vieți.

A doua zi, di de Sent-Mesme asigurată de doctor, căruia maica îi încredințase intențiile bolnavei, eși pentru câteva oare. În acest timp, neobosită soră Luisa, cu inima strivită, prepară toate pentru venirea aceluia, care a dis: „fericiți cei ce plâng, căci aceia se vor mângăia . . .“ Da, în sfârșit, va fi mângăiată, sêrmana Hermina, va fi mângăiată și primită de Dumneșeu! (Va urma.)

„Romänische Revue“.

Reproducem două voci străine, care vorbind despre „Romänische Revue“ se ocupă și de starea politică și culturală a Românilor din Austro-Ungaria:

„Die Preussischen Jahrbücher“, revistă redactată de dl Dr. H. Delbrück în Berlin serie:

„Romänische Revue“, revistă lunară editată de Dr. Corneliu Diaconovich în Pesta, este de nou întemeiatul organ științific în limba germană al celor trei milioane de Români din Ungaria, cari sânt împărțiți mai în părți egale între Ardeal și Ungaria sud-estică. Aici au avut aproape numai cetățile germane Timișoara, Biserica-albă, Verșeuț, Reșița ș. a. o influență favorabilă asupra populației române. Învățaiți români, recunosc fără sfială știința germană drept temei de competență al dezvoltării culturale de acolo. Decând maghiarismul își exerciază, fără de nici o considerare, despotismul său față cu celelalte naționalități, Românii s'au apropiat și mai mult de Germani. O dovadă vrednică de luat în seamă despre aceasta este procesul de presă intentat în contra celui mai mare țiar român din Ungaria „Tribuna“. Aceasta declarase de nelegală procedura tribunalului în contra a doi criminali germani din Sibiu, cari au fost acușați, apăsători și osândiți la moarte în limba maghiară, fără ca ei să înțeleagă limba aceasta, și de contradicțioare scopului pertractării publice, deoarece-ce nici locuitorii orașului german, cari au fost de față, n'au înțeles nimic din pertractare. La cererea procurorului ca „Tribuna“ să fie pedepsită, răspunseră jurații germani ai Sibiului cu achitarea aceleia. Urmarea acestei achitări a fost se înțelege suspendarea juriului din Sibiu prin un rescript ministerial și transpunerea funcțiilor sale la jurații maghiari din Cluj. Numărul ziarelor române în Ungaria e mărisor, deoarece-ce însă, lucru natural, celelalte naționalități nu le cetesc, s'au înființat această revistă nouă germană, ca organ limbistic pentru plângerile, pe cari voiesc Românii să le audă și celelalte națiuni. Special interesantă este în primul fascicul o împărțire despre instrucție. Se știe, că în Ungaria se creează pe spelele statului numai institute de învățământ maghiare. Deoarece-ce cele cinci gimnasilor românești nu sânt de ajuns, partea cea mai mare a tinerimei române este silită să se cerceteze pe cele ungurești, unde nu numai că au de a învinge greutăți mai mari, ci întimpină și disprețul tradițional, ce-l au Maghiarii față cu Românii. Această îngâmfare datează din timpurile, în cari celui rob și s'au imprimat spiritul servilismului. La universitățile maghiare nu-i merge mai bine studentului român. Pentru aceea fiesc-care, care se ocupă serios cu științele, se nisuesc să ajungă la universitățile germane, unde își poate căștiga simpatiile colegilor și profesorilor. Și în Iași, și în București găsesce studentul român mai bună hrană la spiritul științific ce se cultivă acolo, pe când la universitățile ungurești din Cluj, Semniț, Pesta, instituirea profesorilor este condiționată adeseori numai de considerațiuni politice, ear' conducerea științifică e pusă în linia a doua. Scirile aduse de revistă despre literatura română dovedesc, că tocmai prin lupta provocată de maghiarism în ultimul deceniu, s'au introdus un avânt în viața intelectuală a Românilor după cum se poate experia aceasta și în literatura sud-slavică.

Ar mai fi de dorit ca „Romänische Revue“ pre lungă orientări despre dezvoltarea Românilor în Ungaria să aducă și regulare dări de seamă despre operele științifice mai însemnate ale învățătorilor din București și Iași, dintre cari unele, cum este d. e. Cartea dlui Xenopol despre Români în evul mediu, le cunoaștem mai întâiu dela Paris.

„Leipziger Zeitung“ scrie în nrul. 269, după o introducere, — pe carea din cruțare față cu frații nostri Maghiari nu o reproducem, — următoarele:

„Românii acomodându-se sorții lor, au suferit mult timp atacurile, apăsăturile maghiare, dar și îndelungă răbdarea și indulgența lor au ajuns în fine la capăt, și acum și ei încep ca Șașii din Ardeal, să se împotrivesc actelor de violență ale Maghiarilor. Germanii din Ungaria și Transilvania îi pot întimpina numai cu bucurie, ca pe aliați în năsuințele lor de a-și păzi și apăsura drepturile lor. Ca armă folosesc Românii acum o revistă lunară nouă, numită „Romänische Revue“, care a eșit la lumină în Pesta, de un pătrar de an încoace sub conducerea pricepută, împreună cu un inspirare pentru cauză, a dlui Corneliu Diaconovich. Scopul întreprinderii este a împărțiși informațiuni conștientoase și demne de credință într-o limbă lătită pretutindenea, atât publicului din țeară, cât și din străintătate, despre starea și năsuințele Românilor, și anume de a îndrepta multele falsificări ale relațiilor de acolo. Este și un semn, și un semn foarte îmbucurător al timpului, că pentru aceasta se folosesc de limba germană, până când cu puține decenii mai înainte s'ar fi folosit de bună seamă de cea franceză. E cunoscut, cum presa maghiară, ba și cea germană din Ungaria, cea din urmă, ca toți apostafii și desertorii, este mai maghiară decât Maghiarii neoași, cu puține excepțiuni, nu lasă să treacă nici o zi fără de a afișa, în cel mai pătimăș mod, prin împărțiri

false și răutăcioase în contra naționalităților Co-roanei Sf. Stefan, cu toate că dieta maghiară în adresa sa din 6 Iulie 1866 dădu expresiune dorinței că: „noi voim să ne desvoltăm și să ne asigurăm viața noastră constituțională pe baza unei depline egalități“.

„Noi voim, ca cu privire la împărțirea la drepturile cetățenesci, nici religionea, nici naționalitatea să nu fie temeiul vre-unei deosebiri între cetățenii patriei, ca aspirațiunile naționale ale concetățenilor nostri nemaghiari în tot, ce se poate mijloci fără de împărțirea politică a țării și fără de jertfirea independenței sale legale, să fie garantate prin lege“. Cu câtă sinceritate și onestitate au fost țise acestea, s'au vădit după aceea. În toate cestiunile vieții de stat maghiare, ajung acum la valoare numai interesele naționale maghiare, pe când interesele celorlalte popoare ale statului, cari numerice sânt în preponderanță, nu numai că nu sânt luate în considerare, ci, ce e mai mult, sânt tractate, după cum se exprimă autorul de „aspirațiuni separatice“, sau cum am țice noi mai bucuroși, de năsuințe separate, ear' reprezentanții lor sânt timbrați de elemente nepatriotice și inimice statului. Corespunător acestui curent se străduiesc cercurile maghiare să schimbe Ungaria într'un stat național-maghiar și idea domnitoare de stat este așa dară idea de naționalitate maghiară cu tot amestecul și deosebirea de limbă a populației. Dimpotrivă felurile naționalități le de-neagă Maghiarilor atât puterea fizică — numerică — cât și cea morală, de a-și asimila naționalitățile, cari preponderază în măsură însemnată și în cari s'au deșteptat o puternică conștiință națională.

Ei privesc politica de maghiarizare drept o utopie, în care ele pe deoparte află o năsuință absolut nerealisabilă, ear' pe de alta ved un curent, care în Ungaria, ca într'un stat cu populațiuni diferite, din punct de vedere național, trebuie să ducă la cele mai periculoase crize interne, deoarece-ce dorințele naționale ale unui popor nu pot fi satisfăcute, fără de a vătămă adânc pe celelalte, și fiindcă îndată-ce o naționalitate se pune pe teren național, cealaltă e constrinsă să se facă tot așa pentru propria-i subsistență. Cu toate că idea națională maghiară se valorează consecuent și fără de cruțare în toate punctele vieții de stat, această reacțiune nu s'au ivit la Români din cauza răbdării lor caracteristice nemărginite, — moștenire a tristului lor trecut de mai mulți secolii.

„Romänische Revue“ și-a pus problema de a o produce. Ea caută principiul de unire, care se înlocuească simțul de naționalitate, legătura puternică a solidarității, care însă în Ungaria e o imposibilitate, în înțelegerea celor împărțeșiți, în comuniunea intereselor reciproce și materiale ale tuturor cetățenilor statului, ce nu mai printr'o politică de libertate și bunăstare se poate întemeia și fără de care felurile popoare nu stau decât într'o legătură slabă, mai mult externă și mecanică, pe care puterea materială o poate susține numai până când puterile de separațiune vor coplesii pe cele de unire. Pentru această concepțiune a ideii de stat, Românii sânt acum bucuroși gata a-și supune sentimentele lor naționale scopului comun, existenței și desvoltării statului, pe căile arătate prin condițiunile lor de existență, și pretind aceasta și dela celelalte popoare ale statului.

Cu un cuvânt ei pretind libertate egală, și o astfel de organizațiune a țării, care să le permită a se folosi neîmpedecați de această libertate; ei pretind asadar respectarea naționalității lor, păstrarea datinelor și obiceiurilor naționale ale lor, ear' pentru cultivarea limbei și desvoltarea naționalității lor, să se poată folosi de toate mijloacele, cari nu sânt periculoase statului. Aceste pretensiuni numai drepte le putem numi, și nu le putem denega simpatiile noastre; căci sânt doar' chiar acelea, pe cari le pot și trebuie să le pretindă și consăngenii nostri din Ungaria, și convinși sântem, că Germanii vor da în acest mod tot ajutorul lor năsuințelor române pentru a-și realiza în unire programa, pe față și cu onestitate. În această speranță salutăm deșteptarea poporului român din lunga-i letargie și totodată pe organul său pentru ajungerea scopului: „Romänische Revue“; deo Domnul ca meritosul ei întemeiator și editor să aibă bucuria de a vedea realizat idealul poporului său.

Cronică.

Conferențe literare la Brașov. Joi a ținut dl profesor Ioan Popea la Brașov o conferență literară. „Gazeta Transilvaniei“ serie despre această conferență:

Conferența literară de aseară a fost cercetată de numărul public, cu deosebire dame pe care le privia în special subiectul conferenței, Conferențiarul dl profesor Ioan Popea, s'au achitat în mod strălucit de sarcina ce și-a luat-o. Tractând o cestiune din cele mai interesante: creșterea fetelor.

Serbi din Ungaria și războiul serbo-bulgar. Din Timișoara se scrie, că după comunicările oficiale ale oficiilor pretoriale din comitatele Caraș-Severin, Timiș, Torontal și Baci-Bodrog, între populațiunea serbească de acolo

domnesce o mare mișcare și că mulți voluntari trec în Sârbia. Despre aceasta s'au făcut deja arătare ministrului ungar de interne.

Din Agram. Diarului „Neue freie Presse“ i-se telegrafează din Agram: Pertractările cu tendențe fusioniste ținute în țilele ultime între Starceviciani și independenți (Strossmayeriani) se pare că au rămas fără rezultat, întocmai ca și pertractările de aceeași natură dintre centru și independenți. Cercurile normative ale opoziției privesc momentul actual de nepotrivit pentru modificarea programului, deoarece-ce se pune mare încredere în desvoltarea afacerilor orientale...

Croații și Bulgarii. Spre caracterizarea atitudinii, ce o iau Croații față cu cele ce se petrec în Peninsula-Balcanică, servescce aceea, că „Narodni-List“, organul oficial al clubului croat din Zara a deschis o colecție numai în favorul Bulgarilor, pe când „Srpsky List“ spriginat de „Dalmata“ face colecție pentru spriginirea egală atât a raniților sârbesci, cât și bulgarești.

Exundări în Ungaria-de-Sud. Din Arad se depeșează cu datul de 3 a l. c.: După raportul telegrafic al solgăbirăului din Chișineu, Crișul-negru se află într'o creștere rapidă și podul e deja stricat, prin ceea-ce comunicațiunea cu comitatul Bihariei s'au întrerupt. Vice-comitele Petru Ormós a făcut numai decât dispozițiuni, spre a se restabili comunicațiunea.

Invitare la producțiunea literară și musicală, ce se va ține Sâmbătă la 30 Noemvrie st. v. în memoria marelui arhipăstor Andreiu în edificiul scoalei capitale gr-or. rom. din loc, cu următorul program: 1. „Romänime mult cerată“, poezie de Z. Boiu, musică de D. Cunțan, executată de corul bărbătesc sub dirigiarea învățătorului T. Popovici. 2. „Cuvântare ocașională“, rostită de învățătorul G. Oprea. 3. „Rămas bun codrule“, de F. Mendelssohn, executată de corul mixt. 4. „Din povestea vorbeii“, de A. Pan, declamațiune de învățătorul George Joandrea. 5. „Cât te-am iubit“, poezie de Matilda Cugler, musică de C. G. Porumbescu, cântată solo de d-ra Teresia Corvin. 6. „Românul“, poezie de A. Marienescu, musică de C. G. Porumbescu, executată de corul plugarilor români din Orăștie. Începutul la 7 oare seara. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică. Orăștie, 24 Noemvrie 1885. Corpul învățătoresc.

Din actele sinodului protopresbiteral gr-or. al Sibiului ținut la 10 Maiu 1885

este titlul unei broșuri apărute țilele aceste în tiparul „Institutului tipografic, societate pe acți“ în Sibiu. Broșura are 32 pagini octav mare, și două conspecte statistice privitoare la mișcarea culturală a protopresbiteratului Sibiului. Această lucrare, care merită atențiunea bărbăților nostri concerețuți cu educarea poporului român, este editura sinodului protopresbiteral.

Reproducem din această broșură cuvântarea prin care zelul protopop, dnul Simeon Popescu a deschis ședințele sinodului protopresbiteral din cestiune. Ea e o iconă fidelă despre zelul, activitatea și devotațiunea unui păstor pentru biserică și scoala română, aceste două refugii de viață ale poporului român:

Preanonat Sinod, Preastimațiilor Domni, lubiților frați!

„Eată te-am pus pe tine astăzi ca o cetate tare, și ca un zid de aramă, puternic la toți împărății Iudeii și la tot poporul pământului. Și vor da răsuflu asupra ta și nu te vor pute birui, că cu tine sânt Eu“. (Ierem. 1, 18. 19).

Cu aceste cuvinte salut eu astăzi biserica protopresbiteratului Sibiu întrunită prin reprezentanții ei în Sinod protopresbiteral. Căci în aceste semnificative cuvinte ni se arată tuturor însemnătatea sinodalității noastre bisericesci, care este cetate tare, încungurată cu zid de aramă. În sinul acestei cetăți tari putem, ba avem datorința a ne desvolta cultivând virtuțile și desrădăcinând scăderile. Căci larg și promițător de roduri îmbelsugate este câmpul activității noastre pacifice în circuitul acestei cetăți, numai lucrătorii să aibă plăcere spre lucru, nelăsându-se a fi descurajați prin ademenirile celor răuvoitori și prin eventuala lipsă de succes momentan.

Câmpul acesta de activitate este împărțit prin firea cetății, în care viețuim între anumite grupuri de lucrători. Un astfel de grup este Sinodul protopresbiteral. Partea din câmp, ce aparține activității acestui grup până astăzi a fost puțin cultivată. Motivul este că sfera de activitate distribuită Sinodului protopresbiteral prin demarcațiunile Statutului organic, nu-i permite o lucrare, carea să aibă vre-o influență hotăritoare asupra desvoltării interne a protopresbiteratului; că s'au auzit voci și încă dela bărbăți cu oare-care trecere, că Sinodul protopresbiteral ordinar ar fi numai o instituțiune de

paradă, fără vre-o sferă de activitate. Aceste mi-se par numai suptefugii, cu cari se acopere sau nedestoinicia spre lucrare, sau comoditatea, sau apoi interese neiertate. Căci numai să voiască Sinodul protopresbiteral în sfera activității sale, poate afla terenuri destul de întinse, în cari să se afirme prin activitatea sa roditoare.

Am convicțiunea că nici unul din noi nu va reflecta la susatinsule suptefugii spre a legitima lipsa de activitate, ce doară s'ar simți în vre-o direcțiune oare-care.

Raportul general ce prezentez eu Preanonatului Sinod protopresbiteral expune în trăsături generale activitatea mea din anul expirat, ear' raportul ce prezentează comitetul protopresbiteral arată ce activitate a desvoltat acest comitet în decursul anului trecut. Prelungă aceste stă la dispozițiunea Preanonatului Sinodului protopresbiteral, din care se poate încredința mai în detalii despre mersul afacerilor în protopresbiterat.

Atât eu cât și comitetul protopresbiteral ne vom supune cu plăcere verdictului ce va aduce Preanonatul Sinod în privința activității ce am desvoltat.

Îmi iau însă totdeodată voie a exprima convingerea, că în rapoartele citate sânt indigitate bogate terenuri de activitate pentru Preanonatul Sinod protopresbiteral, care nu va lipsi a se folosi de aceste indigități împărțind lucrul între lucrătorii sei și dând fiecărui îndrumările necesare spre a putea lucra cu siguranță conform intențiunilor Preanonatului Sinod protopresbiteral.

În această speranță fiind, prevăd un viitor fericit al acestui protopresbiterat, și ridice-se ori-ce furtuni asupra cetății lui, câtă vreme ele ne vor găsi strinși la un loc, neobosiți în lucrare armonică și devotați binelui comun, furtunele nimic rău nu ne vor pute face, căci ni se țice: „nu te vor pute birui, că cu tine sânt Eu“.

Cu aceste implorând de nou binecuvântarea Domnului preste activitatea noastră și salutându-vă din inimă, domnilor și fraților, declar sesiunea ordinară a sinodului protopresbiteral al tractului Sibiului, convocat pe astăzi pentru anul 1885 de deschisă.

Simeon Popescu,
protopresbiter ca președinte.

Posta ultimă.

Pirot, 4 Decemvrie n. Răspunzând la depeșa Porții dela 1 a l. c. principele Bulgariei declară, că el ține cu tărie și cu credință la promisiunile date Sultanului de a nu influența asupra Rumeliților nici prin trimiterea trupelor bulgare la Rumelia orientală, nici prin alte mijloace; cu toate aceste însă el nuse ține de îndreptățit, de a hotărî asupra soartei Rumeliei sau despărțirii ei și îi repetă rugarea, ca Poarta să amâne trimiterea comisariatului până când se va încheia pacea cu Sârbia. Pe mâne se așteaptă colonelul Milanovaz cu răspunsul Sârbiei cu privire la negocierile armistițiului.

Filipopol, 4 Decemvrie n. Reprezentantii Italiei, Austro-Ungariei și Rusiei au informat pe prefectul Demetrow despre sosirea comisariatului turcesci și l'au provocat a încunosința populațiunea atât despre aceasta, cât și despre hotărârea conferenței. Prefectul a răspuns, că n'are nici o instrucție dela guvernul său și că prin urmare nu poate lua notă despre sosirea comisariatului turcesci. Dinsul a observat mai departe, că populațiunea va privi de foarte nedrept că tocmai acum, când 60,000 soldați din provinciă stau sub arme în Sârbia, se face încercarea pentru a restabili statul-quo-ante.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 5 Decemvrie n. Casa deputațiilor a primit propunerea de conclud a deputatului Szalay, după care ministrul de comerț să se aviseze să aștearnă încă în decursul sesiunii curente un proiect de lege pentru oprirea deservirșită a vinurilor artificiale.

Belgrad, 5 Decemvrie n. (Scirea lui „Pester Lloyd“). După-ce Bulgarii au respins propunerea serbească pentru încheierea armistițiului, guvernul a hotărât continuarea războiului. Ostilitățile au să înceapă îndată-ce trupele bulgare ar da prilegiu la aceasta prin un atac premergător. Scirea are lipsă de confirmare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Economic.

Piața din Sibiu, 4 Decembrie. Grâu Hectolitru 47—80 chilo fl. 5.— până fl. 5.80, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.80, până fl. 4.60 sâmbura 66 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orz 58 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, ovăș 38 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.20, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.10 până fl. 3.70, mălaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40, semență de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, linteă 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 48.—, sêu brut fl. 26.— până fl. 27.—, sêu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sêu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 28.— până fl. 30.—, fân 100 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cânepa fl. 30.— până fl. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirțul p. 100 L. 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 32 până 36 cr., carnea de berbec 18 până 20 cr., ouă 10 cu 22 până 24 cr.

Cursul pieței din Sibiu.

din 5 Decembrie st. n. 1885.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.50	vënd.	8.60
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.15	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Bursa de Budapesta

din 4 Decembrie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	97.85
" " hârtie " 5%	89.85
Imprumutul căilor ferate ung.	148.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ung.	102.75
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " " bănățene-timișene	103.—
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " " transilvane	102.50
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	122.—
Rentă de hârtie austriacă	82.20
" " " argint austriacă	82.70
" " " aur austriacă	103.75
Losurile austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncii austro-ungare	872.—
" " " de credit ung.	289.—
" " " " austr.	286.10
Argintul	—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori	9.98
Mărci 100 imp. germane	61.75
Londra 10 Livres sterlinge	125.60

Bursa de Viena

din 4 Decembrie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	97.90
" " hârtie " 5%	89.90
Imprumutul căilor ferate ung.	148.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	108.75
Bonuri rurale ung.	103.50
" " " cu cl. de sortare	103.—
" " " bănățene-timișene	103.—
" " " cu cl. de sortare	103.—
" " " transilvane	103.—
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.60
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	122.—
Rentă de hârtie austriacă	82.30
" " " argint austriacă	82.80
Rentă de aur austriacă	108.80
Losuri austr. din 1860	139.25
Acțiunile băncii austro-ungare	874.—
" " " austr.	289.50
" " " de credit ung.	285.80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.97
Napoleon-d'ori	9.98 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.75
Londra 10 Livres sterlinge	125.65

Bursa de București.

Cota oficială dela 3 Decembrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	90.1/2	vënd.	91.—
" Kur. conv. (6%)	"	83.1/4	"	84.3/4
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	247.—	"	252.—
Banca națională a României	"	1100.—	"	1130.—
Impr. oraș. București	"	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Act. de asig. Națională	"	224.—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	89.1/4
Societ. const.	"	174.1/2	"	230.—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Aur	"	13.—	"	14.—

Publicație de licitațiune.

Luni în 14 Decembrie a. c. la 9 oare a. m. se va ține în cancelaria subscrisului oficiu exarândarea regalului de morărit al comunei Mohu pentru 6 ani consecutivi. Prețul de strigare 1151 fl. v. a. Condițiunile mai detaliate se pot vedea la subscrisul oficiu.
Sibiu, 4 Decembrie 1885.
[219] 1—2 **Oficiul pretorial.**

Publicare de licitațiune.

Se face cunoscut, că la 14 Decembrie st. n. a. c. la 9 oare a. m. va avea loc la locuința subsemnatului în **Supurul de-sus (Selagiu)** arândarea începând dela 1-a Ianuarie 1886 pe trei ani dreptului de cărcimărit a **composesoratului de Supurul-de-sus.** Condițiunile detaliate se pot afla la subscrisul.
Supur, 27 Noembrie 1885.
Andrei Cosma,
[218] 2—3 **curatorul composesoratului.**

Cea mai bună ocaziune spre a cumpăra
Mașine de cusut veritabil americane.
Pentru lipsă de spaț **se desfac cu totul** mașine de cusut originale **Weehler-Wilson, Howe și Singer,** cu aparat pentru găuri de bumb, **cu prețuri de fabrică**
la [215] 2—6
J. Wittmann,
Sibiu, Strada Cîsnădiei Nr. 13.

Un deposit bine asortat cu cele mai prețioase
PIANURI
afă doritorii de a cumpăra în **Salonul de pianuri Heldenberg** în **Sibiu.** [187] 14

În macasii serre „Der Krankenfreund“ (Amicul bolnavilor) sînt indicate o mulțime de remedii de casă, cari s'au dovedit în decurs de mulți ani ca sigure, și din această cauză merită cea mai călduroasă recomandare. Fie-care bolnav ar trebui să cetească scrisoarea. Cu deosebire celor ce sufer de **podagră, reumatism, oftică, slăbiciune de nervi, anemie,** li se atrage atențiunea la aceea, că foarte adeseori așa numitele boale incurabile, se vindecă cu medicamente de casă. Cine dorește să cetească cărticica „Krankenfreund“, să scrie o corespondență la institutul editor **Richter** în Lipsca, și expedarea va urma. Prin aceasta nu se fac spese pentru comandator.
[194] 7—20

CAROL F. JICKELI
în Sibiu (Piața mică).
Deposit [212] 3—8
al fabricii imperiale regale de lampe **Frații Brüner în Viena**

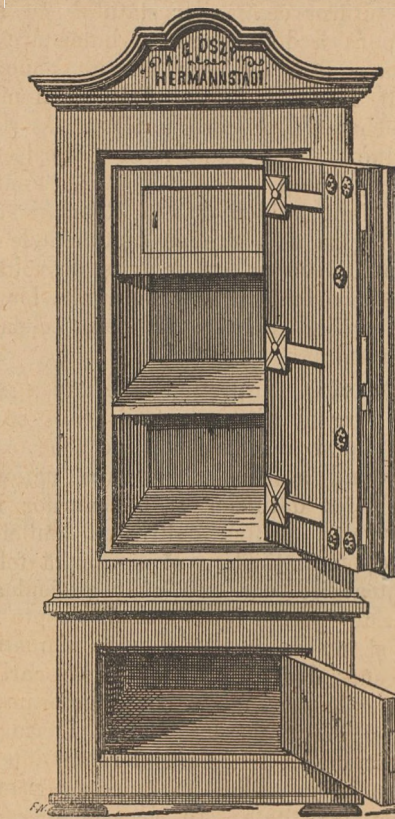
recomandă pentru sezon toate soiurile de lampe în asortimentul cel mai bogat: lacate, bronsate, alămuite, arămuite, nikelate, precum și în brons antic de aramă, de argint și de aur, cuivre poli etc. **cu prețurile cele mai eține,** precum:

Lampe de mână și de cuină dela 22 cr. în sus;
Lampe de părete și brațe de părete dela 25 cr. în sus;
Lampe de atîrnat dela 41 cr. în sus;
Lustre pe odăi de lectură și de mîncare și pentru saloane dela fl. 4.60 cr. în sus;
Lampe de atîrnat pentru cabinet dela fl. 5.04 cr. în sus;
Lampe de masă dela 62 cr. în sus;
Lampe de pian dela fl. 1.93 cr. în sus;
Lampe de noapte dela 20 cr. în sus;

mai departe:
Lămpașe de siguranță, de uragan și de grajd dela fl. 1.40 cr. în sus;
Luminări de petrol de cruțare;
Lampe de ligroină dela 34 cr. în sus; etc. etc.

Părți singuratică de lampă, precum: becuri, vase, unelte de atîrnat, picioare, corturi, globuri, cilindre feștile, etc. se vînd de asemenea totdeauna cu prețurile cele mai eține.

Prețuri curente și desemnuri la cerere franco.
Pentru vîndători liste deosebite de prețuri.

Prima fabrică de casse ardeleană a lui **A. G. Öszy** recomandă **CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI** sigure contra focului și a spargerii anume construite și cari se pot descuia numai de cumpărători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai eține decât fabricatele de acest soi ale altor fabrici.

Cassele se pot vedea în localul fabricii Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.
Domnului **A. G. Öszy,** fabricant de casse în Sibiu.
Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă sigură în contra focului și a spargerii provădută cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate **chub** în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulare si recunoștință. Aceasta o constatăm prîlungă doriința de a 'ți-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Diracțiunea dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci **A. G. Öszy,** prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalte de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provădute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate **chub,** comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui **A. G. Öszy.**
Sibiu, 20 Ianuarie 1885.
[182] 14 dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.
Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.
Cataloage de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

Negustoria de sticlă, porcelan și galanterii
Petru Müller [216] 2—10
Sibiu, Piața mică
își recomandă P. T. Public depositul seu de nou sortat cu Vase pentru ospetărie, cafea și cuină, serviț pentru mîncare pentru 6 și 12 persoane, serviț de cafea, Mocca și teă, bufet, menagie pentru oțet și uleu, serviț pentru licor și bere, vase de flori, oglinzi, tablouri de uleu, pervasuri, cadre aurite, și părți constitutive de lampe, tacămuri din argint de China, Alpaca și oțel de cusutor, sticlă poleită, compresă și goală, sticlă de masă, albă și colorată, sticlă pentru oglinzi, și toți articolii aparținători acestei specii, pentru prețurile cele mai ieftine; se pune și sticlă sfectuindu-se în modul cel mai prompt.